

[Poul Møller.]

strakt sig over 2 timer, og altså slet ikke over nogle måneder.

Jeg har dernæst noteret mig, at de andre erhvervsorganisationer, som den højtærede finansminister i sit svar til mig lod skinne igennem at man havde haft overvejelser med — det refererer til vendingen „bl. a.“ — var Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som i disse måneder har været konsulteret om sagen.

Må jeg have lov at stille et tillægsspørgsmål til den højtærede finansminister: synes ministeren ikke selv, at det, som ministeren sagde her den 18. januar i år, er en lovlig dristig udlægning af det, der faktisk har fundet sted? Hvis ministeren synes det, er vi i hvert fald enige.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede finansminister, om han med det tilsagn, han gav mig om at føre forhandlinger med erhvervene, inden forslag forelægges tinget, tænker sig tilsvarende forhandlinger som dem, man gennem nogle måneder, efter ministerens udtalelse, men altså kun i siger og skriver ét møde, har ført med Arbejdsgiverforeningen?

Finansministeren (Kjeld Philip): Før jeg svarer på det ærede medlems tillægsspørgsmål, kunne jeg have lyst til at citere, hvad jeg svarede i mit første indlæg den 18. januar — hvis jeg må have lov til et kort citat. Jeg svarede:

„Det forekommer mig at være rigtigst at begynde med at oplyse, at der på embedsmandsplan allerede i nogle måneder har fundet visse overvejelser sted, bl. a. mellem Arbejdsgiverforeningen og skatte-departementet om nogle spørgsmål ved overgang til kildeskat“.

Der har altså været ført forhandlinger med Arbejdsgiverforeningen, der har inden for denne periode været ført forhandlinger med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og der har i øvrigt også været ført forhandlinger til tredje side. Der har kort sagt været ført forhandlinger i nogle måneder om disse spørgsmål, og det turde vel fremgå af det hele, at det er forhandlinger, der har ligget på embedsmandsplan, og som har drejet sig om tekniske spørgsmål.

Jeg kan således ikke tro andet, end at når det ærede medlem læser det svar igen-

nem, jeg gav i sin tid, vil han finde, at det passer meget pænt med det, som faktisk er foregået.

Må jeg så tilføje, at det forekommer mig at være en fuldstændig selvfølge — det undrer mig i og for sig, at det ærede medlem stiller dette spørgsmål — at de forhandlinger, der skal foregå med erhvervene, og som jeg formoder at erhvervene vil sende deres ledende folk til, vil blive forhandlinger af en helt anden karakter; det vil dreje sig om de store spørgsmål og ikke som her om de mere tekniske spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Henry Christensen* til finansministeren:

„Hvad har finansministeren gjort, og hvad agter finansministeren at gøre for inden afslutningen af overenskomstforhandlingerne at opnå tilslutning fra arbejdsmarkedets parter til en ordning, hvorefter skatterne udgår af det lønregulerende pristal?“

Henry Christensen: Den højtærede finansminister og hans parti har jo givet udtryk for, at de har samme opfattelse som mit parti vedrørende skatternes indregning i pristallet, eller rettere har den opfattelse, at det er forkert, at skatterne indgår som et element i det lønregulerende pristal.

Jeg behøver ikke at argumentere nærmere eller at nævne de grunde, der taler herfor. Der er vel først og fremmest 3 hovedgrunde. For det første er der hensynet til at skabe lighed over for befolkningsgrupperne under i øvrigt ensartede forhold, lighed med hensyn til skatternes påvirkning, når de går op eller ned. For det andet taler vel også de finanspolitiske hensyn derfor, i det omfang skatterne indgår som et led i statens finanspolitik. Og for det tredje — hvad i høj grad understreges i den betænkning, der blev afgivet af det særligt nedsatte udvalg — at alle teknisk saglige grunde taler meget stærkt for, at skatterne må tages ud af pristallet, og det gælder både de direkte og de indirekte skatter.

Men forholdet er dernæst, at ud over den enighed, der således sagligt er mellem mi-